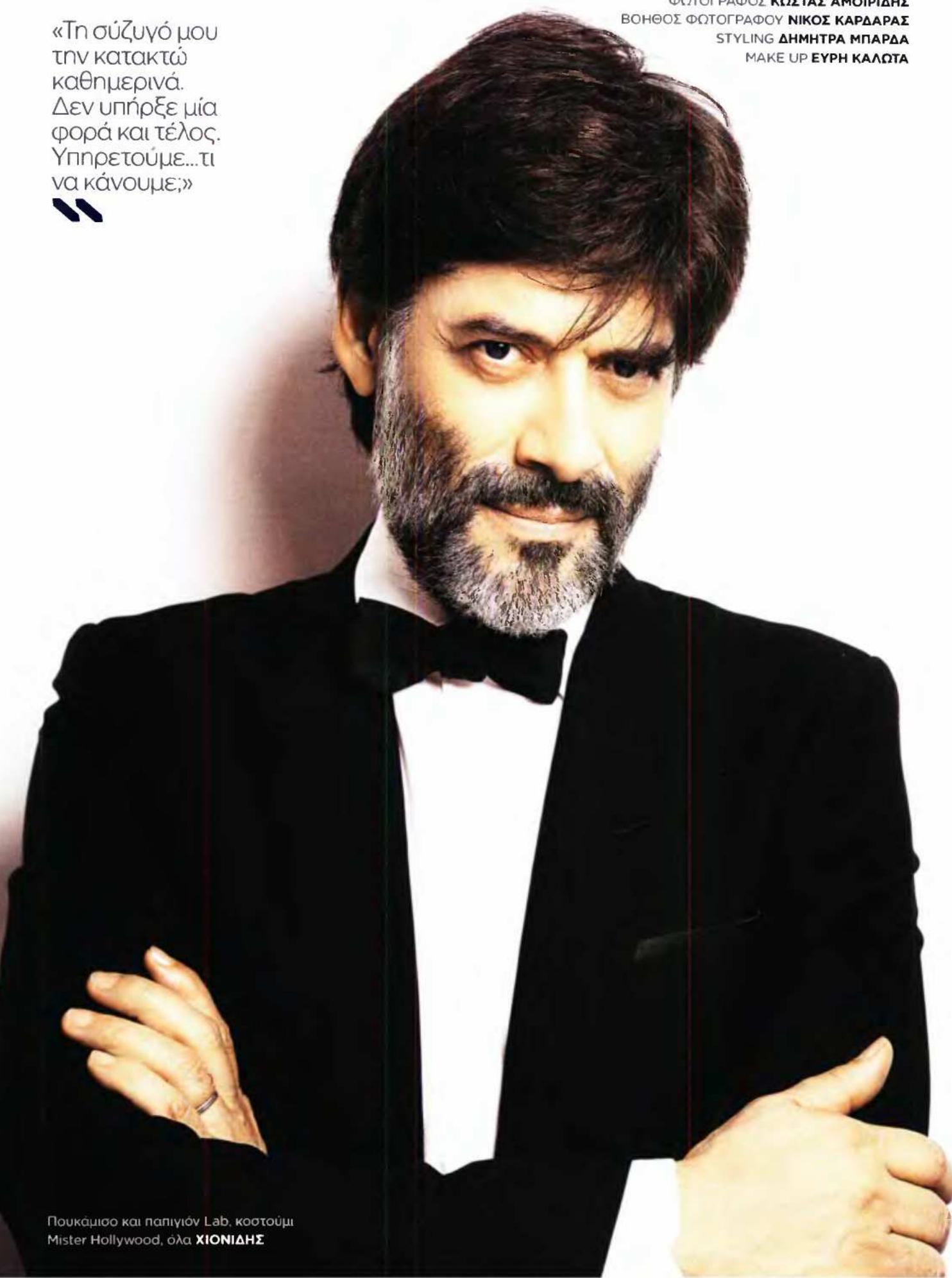

HISVIEW

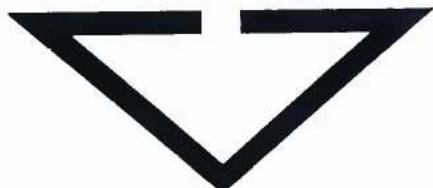
«Τη σύζυγό μου
την κατακτώ
καθημερινά.
Δεν υπήρξε μία
φορά και τέλος.
Υπηρετούμε...τι
να κάνουμε;»

ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΤΟΥΝΤΟΥΡΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΩΣΤΑΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ
ΒΟΗΘΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥ ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΔΑΡΑΣ
STYLING ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΠΑΡΔΑ
MAKE UP ΕΥΡΗ ΚΑΛΩΤΑ

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΩΡΑΦΑ

**Για κάθε άντρα υπάρχει μία δεκα-
ετία στη ζωή του που θα θυμάται
για πάντα. Η χρυσή δεκαετία του
Γιώργου Χωραφά μόλις ξεκίνησε
και ο ίδιος δείχνει να το απολαμ-
βάνει. Πιο ώριμος από ποτέ εξηγεί
γιατί αποχωρεί από τη θέση του
προέδρου του Φεστιβάλ Κινημα-
τογράφου, παραδέχεται τις αδυ-
ναμίες του και αποκαλύπτει το πώς
ο έρωτας με τη σύζυγό του μένει
ζωντανός και πολύ δυνατός.**

Tο ραντεβού μας έχει δοθεί στο lobby του ξενοδοχείου όπου διαμένει. Είναι Κυριακή και συγκεκριμένα η τελευταία Κυριακή του Φεστιβάλ, που τυχαίνει να είναι και η τελευταία επίσημη ημέρα του Γιώργου Χωραφά στη θέση του προέδρου. Καταφένει με μικρή καθυστέρηση, αρκετά αγχωμένος και πάντα γοντευτικός. Ευγενικός, με ξεκάθαρη τη γαλλική επιρροή στη συμπεριφορά του μου ζητά συγνώμη, παραγγέλνει καφέ και το μαγνητόφωνο αρχίζει να γράφει.

**Γιατί αποχωρείτε από τη θέση του προ-
έδρου του Φεστιβάλ Κινηματογράφου**

Θεσσαλονίκη; Γιατί θέλω να αφοσιωθώ πιο πολύ στη δουλειά μου ως πιθοποιός και ως δημιουργός. Έχω πολλές ιδέες που έχω βαρεθεί να μένουν στο σταδιο της ιδέας. Θα έρθω όμως και του χρόνου στη Θεσσαλονίκη για το Φεστιβάλ, ως συμμετέχων αυτή τη φορά...

**Τι γεύση σας έχει αφήσει ως τώρα ο διορ-
γάνωση;** Πολλές φορές αρχίζει να μυρίζει το καμένο, αλλά κάθε φορά το σώζουμε στο τέλος! Αισθάνομαι ότι καθε φορά βρίσκομαι σε μία ένταση που κοιτάζουμε τον ένα φουρνό και ο άλλος είναι έτοιμος να πάρει φωτιά. όμως το παίρνουμε γρήγορα χαμπόρι, σβήνουμε τη φωτιά και το σώζουμε το φαγητό. Ολοτοκόλοπο είναι να μη φαίνεται αυτό προς ταξέω και πραγματικά, εάν είμαι υπερήφανος για κάτι, είναι όταν μου λένε άνθρωποι που έχουν εμπειρία από τα μεγαλύτερα φεστιβάλ του κόσμου, ότι έχουν μείνει εντυπωσιασμένοι από την οργάνωση και την ευγένεια των ανθρώπων του Φεστιβάλ στη Θεσσαλονίκη.

**Θα δανειστώ το motto της φετινής διορ-
γάνωσης:** Γιατί κινηματογράφος τώρα; Βρισκόμαστε στο μέσον μίας μεγάλης οικονομικής κρίσης, κατά τη διάρκεια της οποίας με πολύ μεγάλη δυσκολία γίνονται οι τανίες και δίνονται οι επιχορηγήσεις γι' αυτές. Όλοι μαζεύονται και λένε «Ωχ! Δεν μπορούμε να κάνουμε σινεμά, περνάμε κρίση». Βλέπουν το σινεμά σαν μια πολυτέλεια, σαν να είναι κάτι που όταν είναι δύσκολα τα πράγματα το σταματάμε. Γιατί είναι σημαντικό να συνεχιστεί ο κινηματογράφος τώρα; Σ' αυτή την κρίσιμη ιστορική στιγμή ο κινηματογράφος μπορεί να βοηθήσει. Αυτό που μας κινητοποιεί να κάνουμε τανίες πηγάζει από το σήμερα.

**Δηλαδή ο λόγος που οι ελληνικές παρα-
γωγές δεν γεμίζουν τις κινηματογραφικές
αίθουσες είναι οικονομικός;** Η καθε τανία έχει το κόστος της. Γ' αυτό λέω ότι μία τανία έχει μια αξία χρηματική και μια διάληξη επιπλέον που είναι συμβολική. Αυτό το συμβολικό κόστος είναι κάτι που πρέπει μία χώρα να το επενδύει στον κινηματογράφο της. Αυτό είναι ακριβώς αυτό που δεν κάνει η Ελλάδα. Το κάνει τόσο λίγο που είναι ασήμαντο. Είναι οικονομικό το πρόβλημα. Το ταλέντο υπάρχει.

Επειδή, λοιπόν οι Ελληνες σκηνοθέτες στο σύνολό τους παιδεύονται πάρα πολύ για να κάνουν τανίες και επειδή ο κάθε δημιουργός εκφράζει κάτι απ' τη ζωή του μέσα από την τανία του. Ισως αυτό που εκφράζουν ή που προσπαθούν να εκφράσουν οι πιο πολλοί είναι το παιδεμά που έχουν από τη ζωή. Αρκετά παιδεύονται οι άλλοι Ελληνες για να θέλουν να δουν και το παιδεμά του σκηνοθέτη!

VIEW

Στην τελευταία σας ταινία, «Επικίνδυνες Μαγειρικές» εσείς και ο συμπρωταγωνιστής σας Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης επιδίδεστε στην μαγειρική για να γοπτεύσετε την Κάτια Ζυγούλη. Στην πραγματική ζωή, μία μαγειρική συνταγή είναι ικανή να κερδίσει την καρδιά μίας γυναίκας; Δε νομίζετε;

Τελικά ποιος κερδίζει το κορίτσι; Πρέπει να δείτε την ταινία. Αλλά δεν είναι μόνο με μία συνταγή!

Μαγειρεύετε; Ναι φυσικά!

Ησεσιαλιτές σας; Δενέχω! Πειραματίζομαι! Έχω πάρα πολλά μπαχάρια τα οποία χρησιμοποιώ με φαντασία στις συνταγές μου!

Γαλλική Ελληνική κουζίνα; Φυσικά Ελληνική... 100%. Ξέρω μία συνταγή που πραγματικά ωριστηκά με μπαχάρια και μπορώ να την κάνω. Είναι το αρνάκι φρικασέ!!! Αυτό είναι το μόνο που κάνω βάσει συνταγής. Τα άλλα τα κάνω όπως μου κατέβει.

Ποια είναι η μυστική συνταγή του Γιώργου Χωραφά; Πώς κατακτήσατε τη σύζυγό σας; Τη σύζυγό μου την κατακτώ καθημερινά. Δεν υπήρξε μία φορά και τέλος. Υπηρετούμε... τι να κάνουμε; Πραγματικά δεν έχω τη μυστική συνταγή...

Πώς καταφέρνετε να ισορροπείτε ανάμεσα σε μία επιτυχημένη καριέρα και μία ευτυχίσμενη οικογενειακή ζωή; Ενας Θεός ξέρει! Καταρχην δεν είναι τίποτα ποτέ δεδομένο και αυτό πρέπει να το έχουμε στο μιαλό μας. Αυτό δεν χρειάζεται να είσαι φιλόσοφος για να το ξέρεις. Ποτέ δεν θεωρείς μία καριέρα επιτυχημένη και η ευτυχίσμενη οικογένεια είναι κάτι που η ίδια η οικογένεια σου το υπενθυμίζει αν την παραμελήσεις. Η οικογένεια είναι σαν το σώμα σου, αν ποναει το χέρι ξέρεις ότι σε πονάει το χέρι, δεν ξύνεις το αυτί σου!

Υπάρχει κάτι για το οποίο έχετε μετανώσει στη ζωή σας; Συνήθως σκέφτομαι ότι διέκανα κάνει, έχει γίνει. Βεβαίως έχω μετανώσει για πράγματα που έχω πει, έχω μετανώσει για τη στιγμή που το είπα. Αλλά παρόλα αυτά πρέπει να ζούμε με το παρελθόν μας και είτε να διορθώνουμε τα λάθη ή να πληρώνουμε το τίμημα του σφάλματος και να καταλάβουμε ότι αν κάναμε αυτό το σφάλμα ήταν επειδή το είχαμε μέσα μας, δεν βγήκε από το που θενά. Μας εξέφραζε τότε.

Ποια αδυναμία σας θα παραδεχόσσασταν δημόσια; Πολυλογία;

Μερωτάτε; (γελάει)

Δεν είναι αδυναμία αυτό... Ε, πώς δεν είναι.

«Στη ζωή κάνω πολλές υπόχωρόσεις και συμβιβασμούς. Άλλα έχω την τέχνη και μπορώ να ξεδώσω εκεί. Απλώς πρέπει να ξέρεις ότι έχεις τη δυνατότητα να τα ανατρέψεις όλα, αυτό αρκεί»

Πολυλογώς ισως επειδή δεν μου έρχονται εύκολα τα λόγια στα Ελληνικά.

Δηλαδή στα γαλλικά δεν πολυλογείτε; Στα Ελληνικά σίγουρα είναι χειρότερα πάντως!

Όμως, αυτές οι αδυναμίες που παραδεχόμαστε δημόσια δεν μετράνε γιατί οι πραγματικές μας αδυναμίες είναι αυτές που κρύβουμε...

Στις περισσότερες γυναίκες αρέσει πολυλογία. Αλήθεια, οι γυναίκες σας πλοιάζουν; Οχι πολύ.

Θυμάστε κάποια υπερβολική εκδίλωση θαυμασμού;

Θαυμασμού; Να μιλήσουμε για παθολογικά πράγματα:

Φυσικά, πείτε μου... Τινα σας πω, υπάρχουν ανθρωποί που βρίσκουν πουμένω, έρχονται, γίνονται ενοχλητικοί και επικινδυνοί...

Γυναίκες να φανταστώ... Ναι... Υπάρχουν και άλλες που υγράφουν 100 σελίδες σε κάθε γράμμα.

Τα διαβάζατε αυτά τα γράμματα; Την ηρώ-

τηφορά τα κοιτάζω για να καταλάβω περιτίον πρόκειται και μετα περιμένων απλά να τους περάσει. Και συνηθώς περνάει. Βρισκουν αλλού να τα στέλνουν μετά! Άλλα μερικές φορές κρατάνε και 10 χρόνια...

Είστε πάντα τόσο οήρεμος; Οχι Αλλάζωταν ειμαι αγριεμένος.

Τι σας αγριεύει; Οταν κάτι πρέπει να γίνει στην ώρα του και βλέπω ότι κάποιος δεν είναι στο σωστό ρυθμό. Αυτό καπως με νευριάζει.

Θυμάστε κάποια συμβουλή που σας έχουν δώσει και την ακολουθείτε μέχρι σήμερα; Ο Αντουάν Βιτέζμου είχε πει ότι τα πάντα ανατρέπονται και ότι δεν χρειάζεται να σεβεσαι τινοτα όταν είσαι ιθοποιος.

Είστε ανατρεπτικός στη ζωή σας; Οχι τόσο πολύ. Μακάρι να μπορούσα. Στη ζωή κανω πιο πολλές υποχωρήσεις και συμβιβασμούς. Άλλα έχω την τέχνη και μπορώ να ξεδώσω εκεί. Απλώς πρέπει να ξέρεις ότι έχεις τη δυνατότητα να τα ανατρέψεις όλα, αυτό αρκεί. Να ξέρεις ότι μπορείς να κλοτσησεις τα πάντα και μερικές φορές απλά να το κάνεις.

Όταν υποδύεστε ένα ρόλο φαντάζομαι γίνεστε ένα μ' αυτόν. Εξειτύχει ποτέ να ερωτευτεί τη συμπρωταγωνίστριά σας; Όταν παιζεις ένα ρόλο είναι κάτι πολύ ομορφο. Αν και είναι ρόλος, σ' αφήνει να δεις μια συγκεκριμένη φύση και ομορφιά την οποία δεν θα την εβλεπεις χωρις αυτον. Είναι κάτι που είναι μερό. Είναι πολύ όμορφο αλλά μπορείς να το κρατησεις ετοι και να μην το χαλασεις. Το ίδιο πράγμα συμβαίνει και αν σκοτωνεις κάποιον σε μια ταινια. Δεν είναι μόνο το ερωτικό. Όλα αυτά που ζούμε για μια στιγμή είναι κάτι που αν το πιστέψουμε το πιστευουμε σε μια ιερή ζώνη. Είναι μια ιεροτελεστια. Ακούγεται σαν να λέω φανφάρες, αλλά αυτή είναι η ομορφιά της δουλειάς μας και δυστυχώς μπορεις εύκολα να πέσεις θυμα. Άλλα έτσι κατιχαλάς.

Τι είναι αυτό που παίρνετε μαζί σας φεύγοντας από τη Θεσσαλονίκη; Μ' αρέσει πόλυ πι Θεσσαλονίκη, η συνεργασία που έχω με την ομάδα του Φεστιβάλ αν και κάθε φορα φεύγω με εξαντληστ! Άλλα σίγουρα αυτό που παίρνω μαζί μου είναι η θέρμη από τους ανθρώπους που έρχονται στο Φεστιβάλ, τα χαμόγελά τους που με ενθαρρύνουν. Αισθάνομαι σαν τους ποδοπλάτες που παίρνουν δυναμιτ από τον κοσμό που συναντουν στη διαδρομή τους στους αγώνες!!!

